

Máte problémy s holuby?

08.03.2024

Diskusní večer s obyvateli Prahy 3 - středa 13. 3. od 18h, Infocentrum, Milešovská 1.

Jsou zábrany proti holubům efektivní nebo jen přesouvají problém na souseda? Dlouhodobě funkčním řešením může být půdní holubník. Holuby se nám nepodaří vyhnat ani vyhubit, ale můžeme se s nimi naučit žít!

Pro majitele domů, bytů, SVJ a všechny, kteří mají problém s holuby a chtějí by ho řešit etickou cestou.

Pořádá: organizace Obecní holubník, z.s. ve spolupráci s MČ Praha 3.

Soužití holubů a člověka je velmi dlouhé, první zmínky o domestikaci holubů pocházejí z Mezopotámie z doby před asi 6 000 lety. Lidé potřebovali holuby hlavně kvůli jejich schopnosti orientace, vracejí se odkudkoliv vždy na jedno místo, a také kvůli chutnému masu. Nicméně schopnost vrátit se vždy domů, a to rychlostí až 100 km za hodinu, představovala až do vynálezu telegrafu naprosto nepřekonatelnou možnost přenosu zpráv. Dokonce ještě ve druhé světové válce se holubi běžně používali ke komunikaci. Existují vyznamenaní holubí hrdinové, kteří zachránili stovky vojáků tím, že proletěli nepřátelskou palbou

se zprávou na velitelství. Často přiletěli postřelení, ale přiletěli. A proč to všechno dělají? Všechny ty obrovské výkony, které holubi dokážou, jsou motivovány touhou dostat se zpět do svého holubníku.

Možná nás to z dnešního úhlu pohledu překvapí, ale ještě začátkem 20. století byl obraz holubů ve společnosti vesměs pozitivní. V té době nicméně existovalo jen malé množství zdivočelých holubů. Většinou byli holubi vázaní na holubníky v zemědělských usedlostech.

A právě se zánikem původních zemědělských usedlostí a poklesem významu holubů pro vojenské účely se pojí začátek dnešního problematického vztahu lidí k holubům. Po tisíciletích domestikace se z holubů najednou stávali doslova bezdomovci. Za tu dobu už ale ztratili schopnost samostatného života, a tak udělali jedinou možnou věc, kterou mohli. Následovali lidi do měst. Není náhoda, že k nárůstu zdivočelých holubích populací ve městech dochází právě ve druhé polovině dvacátého století. A s tím nastává i zásadní obrat ve vnímání holuba. Z původního přítele se nejdřív stává potíživista, až nakonec je holub označený za škůdce a přenašeče nemocí a je mu vyhlášena válka.

Holubi se nicméně ukázali jako odolní protivníci. Jsou velmi inteligentní, mají obrovskou schopnost všimnout si detailů a zapamatovat si je, umějí se výborně přizpůsobit změnám podmínek a odlišit planou hrozbu od reálné. To spolu s mimořádnou schopností reprodukce vede k tomu, že i po desetiletích pokusů o jejich vyhubení jsou tady holubi pořád s námi.

Ale jak z toho tedy ven? Na jedné straně obyvatelé měst volají po regulaci holubích populací, na druhé straně holubi odolávají jakémukoliv pokusu u vyhubení. Odpověď na tuto otázku může být městský holubník.

Zdivočelí holubi, jsou vlastně potomci původních holubů domácích, a je možné je velmi snadno opět domestikovat. Oni sami v podstatě ani po ničem jiném netouží. Holubník je jejich nejpřirozenější prostředí a jsou schopni tam trávit asi 80 % času. Jsou na jednom místě, neposedávají tolik po střechách a ulicích, ošetřovatelé mají kontrolu nad jejich zdravotním stavem, a navíc se dá v holubnících velmi jednoduše regulovat holubí populace odběrem vajíček. K tomuto řešení již přistoupili v desítkách měst v Německu a mají s tím výborné zkušenosti. A především je to řešení, na kterém vydělají všichni, lidé i holubi.

FB událost: <https://fb.me/e/385wnbYli>

[Přidat do google kalendáře](#)